

Predica de la

Krefeld, 04 septembrie 2005

Ewald Frank

[...] Noi putem să spunem: recunoașteți astăzi că Domnul conduce pe sfinții Lui într-un mod minunat. Noi ne bucurăm că se descoperă că toți cei călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt adevărații copii ai lui Dumnezeu. Nu niște oameni care merg pe căi proprii, ci care cu adevărat se lasă călăuziți de Duhul lui Dumnezeu în tot adevărul. Aceștia sunt adevărații copii ai lui Dumnezeu. Toți ceilalți merg pe căile lor, au programele lor, au răstălmăcirile lor. Poporul lui Dumnezeu are însă prioritatea deosebită de a asculta în teamă de Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu. Fiți bineveniți.

Noi nu vom putea să transmitem toate salutarile, e-mailurile din această dimineață. Fratele Erich Shreiber din Chile ne salută pe toți. Ei se bucură cu noi, și noi cu ei, și de bucuria dăruită de Dumnezeu acestei tinere familii: un copil sănătos. Noi suntem recunoscători pentru acest lucru.

Fratele Sebastio din Ruanda ne transmite și el salutări. Și iarăși, salutări din partea fratelui Iacob din Karachi. Și frați și surori din Australia m-au sunat. În urmă cu câteva săptămâni sau luni noi am început transmisiunile TV în Australia și deodată Domnul a adăugat suflete. De data aceasta un bărbat și o femeie care au emigrat din Polonia în noua Zeelandă și acum locuiesc în Australia. Au fost pentru prima dată în adunare... Dumnezeu a făcut lucruri mari în ei și cu ei. El a spus: „Dumnezeu te-a trimis cu mesajul Lui la noi.” Este o bucurie mare în ce privește lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul lor.

De asemenea m-a sunat Jurgen Shurgeliese. Ne bucurăm. M-a sunat fratele Ettiene... și noi suntem cu toții uniți într-un mod minunat și ne bucurăm pentru că Cuvântul lui Dumnezeu aleargă și este purtat, și acest lucru este posibil în multe limbi. Deseori mă gândesc la contribuția traducătorilor noștri: se traduce în 12 limbi și ei găsesc cuvintele potrivite ca să exprime totul așa cum trebuie. Dacă noi amintim aici termenii aceștia catolici, frații aceștia trebuie să caute cum se spune în rusă, cehă, spaniolă, și în toate celelalte limbi. Acest lucru nu este simplu. Pentru vorbitorii de engleză este simplu – beatificare (canonizare) nu este un cuvânt pe care-l folosești în fiecare zi. Toți ceilalți trebuie să caute. Am o veste bună pentru toți traducătorii: în curând noi vom folosi aproape numai vocabularul biblic, și atunci toți vor putea să traducă mai ușor. Dar nu putem să nu ne referim la evenimentele timpului prezent dacă sunt în legătură cu prorocia biblică. Nu putem trece pe lângă acest lucru. Pentru acest scop ne este dat Cuvântul profetic, și noi avem orientarea în acest Cuvânt pe care ni l-a dăruit Dumnezeu prin harul Său.

În legătură cu transmisiunile pe care le avem prin TV deja în multe țări, eu aș fi dorit ca fratele nostru Keller, care le ascultă și vede regulat – el locuiește în Alberta – să vină în față și să spună câteva cuvinte. Este fratele Keller azi aici? Dacă da, atunci unde este? Acesta este fratele nostru Keller. Noi suntem uniți în Domnul. El locuiește în zona cea mai frumoasă din Canada, în paradisul Canadei, în British Columbia.

[Fr. Keller: Vă transmit salutări din Canada. Fratele Frank știe că eu de fiecare dată spun totul scurt și cuprinzător. Noi pornim emisiunea, vine fratele Frank, vorbește Cuvântul, și acesta este atât de minunat și în contrast mare față de tot ce poți auzi. Ne bucurăm că acest mesaj este făcut tot mai mult public și în Canada.]

Da... Lauda I se cuvine numai lui Dumnezeu. Dacă ar fi fost un cuvânt omenesc atunci noi am putea să mulțumim oamenilor. Dar nu este așa, ci este Cuvântul lui Dumnezeu și din acest motiv Îi aducem toate mulțumirile numai Domnului Dumnezeu.

[Numai să crezi... - se cântă.] Rămâneți în picioare și ascultați această cântare. [...- cântă două surori]

Puteți lua loc. Cu siguranță că toți am cântat în gând și în inimile noastre. Și pentru noi care putem să credem Cuvântul lui Dumnezeu și făgăduințele Lui, și să primim ceea ce ne dăruiește Dumnezeu, are o mare importanță. Pentru noi au importanță numai trăirile pe care le avem noi personal cu Dumnezeu. Dacă un bolnav a fost vindecat, pentru el are o mare importanță. Pentru cineva care doar aude despre aceasta, importanța nu mai este la fel de mare. Același lucru este și cu mântuirea, cu iertarea, cu harul: au o importanță deosebită pentru noi numai dacă le trăim personal. Numai după ce am recunoscut că Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci, numai atunci ne este descoperit înțelesul Cuvântului care rămâne în veci, dacă noi simțim că am fost incluși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Dacă am ascultat cu atenție această cântare, accentul s-a pus pe „Spală-mă în sângele scump al lui Isus”. Frați și surori, acesta este lucrul cel mai important. Noi am spus-o aici de multe ori: în grădina Eden s-a răstălmăcit ceea ce a spus Dumnezeu, și această răstălmăcire a devenit o capcană pentru Eva. Dumnezeu vorbise foarte clar, iar Dușmanul a venit și a pus un semn de întrebare asupra celor spuse, și a spus: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?”” Dușmanul începe prin a pune la îndoială ceea ce a spus Dumnezeu. Apoi el continuă să adauge, și oricine-l ascultă cade-n plasă. Nu are cum să scape. Așa cum Îl ascultăm pe Dumnezeu și stăm astfel sub influența divină, tot așa toți oamenii care au căzut pradă tuturor răstălmăcirilor sunt despărțiți de Dumnezeu. Nu putem avea ambele lucruri deodată. Fie avem Cuvântul, fie avem răstălmăcirea. Și de aceea Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Acesta a fost subiectul nostru începând cu prima scrisoare circulară în 1966 când am început să ducem Cuvântul Domnului. Titlul spunea „Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci”. Și așa rămâne până la sfârșit. Petru a citat acest lucru din prorocul Isaia 40 în prima lui epistolă, în primul capitol, ultimele versete, și a spus: „Și acesta este Cuvântul, care v-a fost

propovăduit prin Evanghelie.” Nu alt Cuvânt, nu altă evanghelie, ci Cuvântul lui Dumnezeu și evanghelia lui Isus Hristos Domnul nostru.

Azi nu vom intra în amănunte legate de evenimentele recente. Am auzit cu toții că lumea este încercată în fel și chip, că peste pământ vin durerile nașterii așa cum se întâmplă cu o femeie care așteaptă să nască: vine un timp când încep durerile, iar după dureri are loc nașterea. La fel se întâmplă în domeniul firesc: mai întâi vin durerile, și de aceea este scris în Mat. 24:8: „Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.” „...începutul durerilor.” Și în acest punct trebuie să fim atenți la fiecare Cuvânt ca să vedem contextul în care a fost scrisă prorocia biblică.

Noi am văzut cu multă durere inundațiile din SUA. Am văzut și ceea ce s-a întâmplat în Baiern, Austria, Elveția. Am auzit că orașul Bern a fost sub ape. Pentru noi a fost ceva cu totul nou – inundații în munți. Nimeni nu s-ar fi așteptat vreodată la așa ceva. Sau frumosul oraș Lucern, care de asemenea a fost parțial sub ape. La fel în Austria... Însă ceea ce s-a întâmplat în SUA este pur și simplu... Cum spunea un reporter: „Acesta este pumnul lui Dumnezeu.” „Acesta este pumnul lui Dumnezeu.” Nu „mâna lui Dumnezeu”, ci „Acesta este pumnul lui Dumnezeu.” Spunând acest lucru, el a pus cu adevărat punctul pe „i”. Ce s-a întâmplat acolo în SUA este „pumnul lui Dumnezeu”. Ce să spunem noi la toate acestea? Eu nu vreau să fac mai multe observații care s-ar potrivi în acest context, însă poate că ar trebui spus aici: domnul Bush care are Biblia la Casa Albă, care-l are pe Pat Roberson ca unul dintre cei mai buni consilieri ai săi – unul dintre binecunoscuții predicatori de la TV din SUA – acest Bush calcă în picioare ceea ce stă scris în Biblie. Și acest lucru nu este permis! Cum poate un om să-și plimbe câinele prin grădina Casei Albe, și în același timp în Irak continuă terorismul și sute și mii de oameni rămân fără case – mame și copii care n-au nimic comun cu teroarea și războiul!? Și după aceea are loc micul dejun al lui Bush cu predicatorul cu „Glorie, Aleluia. Noi suntem o națiune mare.” Nu! Domnul nostru a vestit judecata acolo unde a făcut cele mai mari minuni. Și a spus: „...dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.” Și a lucrat vreodată Dumnezeu în vreo țară așa cum a lucrat în SUA, în generația noastră? Și iată că toți evangheliștii de televiziune au trecut pe lângă lucrarea aceasta a lui Dumnezeu și nu au luat seama la ceea ce a făgăduit Dumnezeu conform Cuvântului Său. Ei i-au influențat pe oameni și astfel au subminat influența divină a mesajului dumnezeiesc. De aceea nu trebuie să ne mirăm dacă vor veni judecățile asupra SUA, iar în cele din urmă coasta de vest se va rupe, Los Angeles împreună cu toată coasta lungă de 1600 km. Dacă va mai veni și această judecată atunci ce mai rămâne?

Ne pare rău pentru toți cei ce au fost afectați. Ne pare rău pentru fiecare națiune care nu recunoaște lucrurile care puteau să-i dea pacea. Iar pentru pacea noastră sunt numai lucrurile făgăduite și date nouă de Dumnezeu în acest timp.

Nu vrem să ne mai referim și la alte lucruri – de exemplu exercițiile militare efectuate timp de zece zile de Rusia și China ca să controleze terorismul mondial. Ne-am referit ieri la aceste lucruri: nordul îndepărtat și apoi estul se unesc și apoi urmează ceea ce este scris în Cartea Apocalipsei. Însă atunci Biserica nu va mai fi

aici pe pământ. Noi vom fi atunci cu Domnul. Important este ca noi să fim pregătiți, chemați afară, și totul să fie readus în starea corectă.

Am amintit de asemenea fâșia Gaza, evacuarea celor 21 de așezări. Și am spus că nu folosește nimănui să îmbrățișeze TORA și să cânte cântări. TORA trebuie să fie în mâinile și inimile celor ce sunt gata să facă ce este scris în ea. La fel este cu Biblia: Biblia nu este dată ca s-o răstălmăcească toți după bunul plac, ci toți să creadă tot ce este scris în ea. Și atunci n-am mai avea nici un fel de probleme. Când am auzit despre TORA, am luat legătura cu comunitatea evreiască de aici din Krefeld și am spus că am dori să avem o TORA în casa de adunare. Iar omul a spus: „Domnule Frank, este OK, dar știți cât costă?” Și mă gândeam: „Cât costă? TORA?” Apoi el a spus: „Tocmai am primit o TORA nouă, și a costat exact 30 de mii de euro.” 30 de mii de euro! Atunci sigur că mi-a trecut ideea de a pune aici o TORA. Dar el a spus după aceea: „Văd că nu vă vine să credeți.” Însă eu mă gândeam: „Cât de scump le este lor ceea ce spus Dumnezeu în Cuvântul Său.” Un singur om scrie TORA de mâna, de la prima până la ultima literă, și dacă face o singură greșeală, trebuie s-o ia de la capăt. El nu are voie să corecteze nici o greșeală în TORA. El trebuie să scrie de la început și până la sfârșit fără nici o greșeală. Și desigur că aceasta cere mult timp, și costă.

Haideți să trecem la cercetarea Cuvântului. Suntem recunoscători în inimile noastre pentru că Dumnezeu ne-a dăruit acces, că ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi. Și ca să fiu sincer, fiecare evanghelist, fiecare predicator, toți pot să deschidă Biblia și pot să citească aceleași versete pe care le citim și noi, dar se pune apoi întrebarea: „Cine a cunoscut brațul Domnului?” Cine a recunoscut ziua cercetării din partea lui Dumnezeu? Cui îi sunt descoperite făgăduințele pentru timpul nostru? Cine le dorește din inimă? Frați și surori, toți ceilalți disprețuiesc ceea ce pentru noi înseamnă totul. Și la fel este cu noi: ceea ce pentru ei înseamnă totul, pentru noi n-are nici o valoare. Este o deosebire mare făcută de Dumnezeu. Iar în prorocul Maleahi sunt date ambele făgăduințe: și pentru prima venire și pentru a doua venire a lui Isus. Dar este scris: „Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-I slujește.” Deosebirea se va descoperi la timpul potrivit.

Haideți să citim câteva versete. Primul din Luca 17:34 și 35, în legătură cu o întrebare: „Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat.” Întrebarea este dacă aici este vorba despre un cuplu (soț și soție). Frați și surori, noi nu dorim să adăugăm gândurile noastre la nici un Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi respectăm Cuvântul așa cum este scris aici. Primul verset lasă impresia că ar fi vorba despre doi bărbați. Eu nici măcar nu vreau să mă gândesc la asta. Nu este posibil ca doi bărbați care așteaptă venirea Domnului să fie într-un pat. Asta n-aș putea suporta așa ceva. Însă ai putea avea impresia aceasta, la prima vedere. Și numai de câteva zile am întâlnit în Düsseldorf pe președintele unui partid politic german, la prânzul VIP-urilor, și l-am recunoscut imediat. Am întrebat dacă pot să vorbesc cu domnul acesta care poate fi văzut zilnic la TV. Și mi s-a dat voie, am vorbit cu el – nu doresc să intru acum în detalii. Discuția a fost foarte scurtă. Și

după aceea am auzit că bărbatul acesta este unul dintre homosexualii care sunt o rușine pentru țara noastră. Noi nu suntem aici ca să aplicăm o unitate de măsură proprie, însă trebuie să rămână valabilă unitatea de măsură a Cuvântului lui Dumnezeu. Noi nu lăsăm pe nimeni să ne ia unitatea de măsură a Cuvântului lui Dumnezeu. Sodomia este sodomie, iar ce este rău este rău. Homosexualitatea este o tăgăduire a rânduielii de creație a lui Dumnezeu. Dumnezeu a făcut un bărbat, a făcut o femeie, iar pe femeie a făcut-o pentru bărbat. Dumnezeu n-a făcut un bărbat pentru bărbat, sau o femeie pentru femeie. Trebuie să ne fie permis să spunem acest lucru. Dacă nu se mai poate spune lucrul acesta, atunci unde rămâne vestirea Cuvântului lui Dumnezeu? Frați și surori, trebuie să se vorbească și despre aceste lucruri. Dacă nu se vorbește, atunci oamenii care sunt prinși în acestea nu au ocazia să fie eliberați. Ei trebuie să audă mai întâi Cuvântul, și trebuie să creadă. Abia după aceea pot fi eliberați.

Însă haideți să trecem acum la cercetarea Cuvântului. Fie că va fi femeie sau bărbat, doi vor fi într-un pat. Aici este vorba numai despre o comparație. În primul caz era noapte, iar în cazul al doilea era zi. Unii dorm iar ceilalți sunt treji și lucrează. Vedem astfel că răpirea va fi la scară mondială: într-o parte este zi iar în altă parte este noapte. Însă va avea loc. Și astfel noi trebuie să veghem și să fim gata ca să avem parte de aceasta în ziua aceea minunată când Domnul nostru va reveni.

Acum, câteva versete care ne vor arăta cât de importantă este ascultarea prin credință. În Evrei 3 apostolul ne-a arătat prin Cuvântul lui Dumnezeu cât este de importantă ascultarea în legătură cu credința. Evrei 3, un cuvânt citat și predicat deseori: vers. 7: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile.”” Apoi v. 12 „Luați seama dar, fraților, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu.” Necredința duce la despărțirea de Dumnezeu, iar credința ne scoate afară din despărțirea de Dumnezeu. Credința ne conduce în așezarea din nou, ne conduce pe terenul împlinirii făgăduințelor, așa cum am văzut ieri din sfânta Scriptură. Deci, credința pășește pe terenul făgăduințelor pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său în Cuvânt. Și numai în acest mod vom intra în odihna lui Dumnezeu, în interiorul nostru. Iar dacă nu se întâmplă așa, atunci rămânem într-o stare de neliniște și peste noi va veni nesiguranța – dacă nu am primit și dacă nu am trăit făgăduințele. Apoi urmează avertizarea pentru noi toți, în cap. 4:1: „Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.” Acesta este scopul predicării din vremea noastră, astfel ca nici unul din noi să nu se pomenească lăsat în urmă la răpire. Dezamăgiți nu vor fi necredincioșii, ci aceia care au ieșit în întâmpinarea Mirelui dar care nu au fost gata să experimenteze transformarea trupurilor. Cuvântul din Matei 25 nu se adresează celor adormiți așa cum este cazul cu 1 Tes. 4:13. Acolo ni se spune ce se va întâmpla la revenirea Domnului. „Întâi vor învia cei morți în Hristos” apoi noi, cei vii, vom fi transformați. Matei 25 se adresează celor ce trăiesc acum. Ca să fiu și mai clar, Cuvântul acela se adresează mie și ție, nouă tuturor care acum auzim strigarea de trezire: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” De mult timp s-a predicat acest lucru, însă acum a sosit timpul. Câți dintre noi – și eu sunt convins

că noi toți – însă ca să fiu sigur, întreb: pe baza sfintei Scripturi, pe baza împlinirii prorociei biblice, pe baza făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu, suntem noi convinși din inimă că suntem ultima generație și că revenirea lui Isus Hristos va avea loc în curând?

Pentru voi care credeți Cuvântul lui Dumnezeu va fi de neînțeles, dar ieri, iubitul nostru frate Hans Henrich mi-a spus că a vorbit cu predicator penticostal foarte în vârstă, care în anii 1930 a trăit și a fost martor la binecuvântarea supranaturală prin slujba fratelui Branham, când era doar un copil. Iar când fratele nostru l-a întrebat cum este cu revenirea lui Isus Hristos, atunci el a răspuns: „Aceasta va avea loc numai după Împărăția de o mie de ani.” Da. Atunci nu mai știi ce să mai zici. Dar există două mișcări penticostale...au fost doi frați, Jeffrie din Wales: unul a crezut că totul va avea loc după Împărăția de o mie de ani, iar celălalt a crezut că totul va avea loc înainte de Împărăția de o mie de ani. Și deja de la începutul anilor 1920, prin 1923, ei au divizat mișcarea penticostală. Unul a crezut că necazul cel mare va avea loc înaintea răpirii, iar celălalt a crezut că răpirea va avea loc după Împărăția de o mie de ani. Și amândoi s-au despărțit, și de acolo au început două direcții penticostale principale în întreaga țară. Dacă ambii ar fi fost înțelepți și dacă ar fi înțeles că și cartea Apocalipsa nu a fost scrisă în ordine cronologică, ci evenimentele ne permit să știm despre ce este vorba în contextul respectiv. Iar cei ce spun că revenirea lui Isus Hristos va avea loc numai după Împărăția de o mie de ani se bazează pe Apoc. 22:12 pentru că aici este scris: „Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.” Gândiți-vă o clipă: pretutindeni, fie în Apoc. 19 fie în Apoc. 20 ne sunt arătate anumite evenimente legate de diferite venituri ale Domnului. De exemplu: când Domnul se întoarce ca Mire, înainte de acest eveniment nu trebuie să se întunece soarele și nu trebuie să se prefacă luna în sânge. Însă dacă El vine ca Fiul Omului, atunci aceasta va avea loc numai după necazul cel mare, când soarele se va întuneca și luna se va prefăce în sânge. Trebuie citit cu precizie unde scrie Fiul Omului, Mire, despre ce este vorba când citim un text din Scriptură.

Am aici 22 de întrebări care mi-au fost adresate din lumea întreagă și v-ați mira dacă ați ști ce fel de întrebări există printre oameni. Multe dintre acestea le-am lăsat de-o parte. Dintre aceste întrebări face parte și aceasta: a venit Domnul deja, ca Fiul omului? Și eu am dorit să am un răspuns biblic, și m-am uitat în sfânta Scriptură. Și iată că în această carte minunată a lui Dumnezeu este scris totul, chiar totul. Și pentru aceasta suntem recunoscători.

Acum, ca să închei tema aceasta, aici în Matei 24:29 citim despre venirea Fiului omului, nu despre venirea Mirelui. Și aici avem răspunsul: „Îndată după acele zile de necaz, „soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.”” „Atunci” – „Atunci” – deci după aceea: „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci, și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.” Aici avem o descriere exactă în ceea ce privește ce se va întâmpla în această legătură. Frați și surori, noi nu ne ridicăm deasupra altora, dar nici nu dorim

ca alții să se ridice deasupra lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Noi deschidem Biblia și spunem: „Este scris.”

„Îndată după acele zile de necaz...” Cum poate să-mi spună cineva că acest lucru a avut loc deja în 1963? Până în ziua de azi, încă nu s-a întâmplat. Și de aceea noi avem sarcina mondială să slujim tuturor fraților slujitori cu sfânta Scriptură, să împărțim drept Cuvântul adevărului, pentru ca alții să-l poată da mai departe, și să dea poporului lui Dumnezeu claritate divină din Cuvântul lui Dumnezeu. Despre aceasta este vorba astăzi.

Iar dacă spunem azi că nouă nu ne plac răstălmăcirile, atunci aceasta este de fapt o exprimare moderată. Dacă s-ar dori să se spună mai tăios, atunci ar trebui să se spună „Mi-e silă de fiecare răstălmăcire.” Și când apare o răstălmăcire? Atunci când cineva nu duce afirmațiile fratelui Branham înapoi la sfânta Scriptură, și când le scoate din context, și face din acestea o învățătură personală. Vremea aceasta a trecut pentru toți aceia care vor să reziste înaintea lui Dumnezeu. Iar cui nu-i pasă ce se învață sau ce nu se învață, aceluia i se poate spune: „Frate dragă, soră dragă, ție încă nu ți-a vorbit Domnul!” Mai întâi trebuie să fii gata să asculți adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Numai atunci ne poate vorbi Dumnezeu și ne poate descoperi Cuvântul Său. Dumnezeu nu poate vorbi cu oameni care știu deja totul. Aceștia mai degrabă L-ar învăța ei pe Dumnezeu, și aceasta este imposibil.

Noi am subliniat aici de multe ori că este important să vezi care este cuvântul cheie care aparține evenimentului respectiv, și după aceea evenimentul ne este descris în detaliu. Dacă ați citit corect, „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci...” Cu aceasta mergeți în Apoc. 1:7: „orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui!” Și cu aceasta mergeți în prorocul Zaharia [12:10]: „și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut. ... Țara se va jeli, fiecare familie deosebit.” Și după aceea sunt enumerate semințiile. Trebuie să mergem întotdeauna înapoi la Cuvânt, și să întrebăm „Ce spune sfânta Scriptură?”

La fel în ceea ce privește tema despre cele șapte tunete. Am crezut că ajung 27 de direcții despre tema aceasta, și iată că în continuu apar altele noi. Și după aceea un frate tunetist îl acuză pe alt frate tunetist: „Tu ești în eroare. N-o vezi corect.” Iar celălalt spune: „Tu ești în eroare. Tu n-o vezi corect.” Ca să fiu sincer, asta nu-i de râs. Întotdeauna este vorba despre același lucru: sunt frați care și-au pierdut respectul pentru Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veac. Și de aceea ei răstălmăcesc afirmațiile fratelui Branham. Iar dacă ei deschid Biblia, ceea ce rar se întâmplă, atunci are loc ceea ce spunea Petru în 2 Pet. 3:16: „cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.” Cât de simplu este când mergi la Cuvânt și vezi legătura din Noul și din Vechiul Testament – și aceasta este și legătura cu Dumnezeu. Firul roșu dintre Vechiul și Noul Testament este profeția biblică. Prorocia biblică din Vechiul Testament se leagă cu împlinirea din Noul Testament. La ce le folosește oamenilor dacă ei citesc „Și avem cuvântul prorociei

făcut și mai tare” dacă ei nici măcar nu se gândesc să cerceteze Cuvântul prorociei ca să vadă ce spune Cuvântul prorociei.

Cu toții știți că noi apreciem slujba tuturor prorocilor, slujba tuturor apostolilor. Cu numai câteva zile în urmă am răspuns unui e-mail despre fratele Branham. Și am fost nevoit să scriu: „Fratele Branham nu a fost un învățător făgăduit, ci a fost un proroc făgăduit.” Și acest lucru are o mare importanță. Dumnezeu a făgăduit și a trimis un proroc. Iar prorocii nu au rânduit (explicat) nici un lucru; nici chiar Domnul nostru: în Ioan 5 Domnul nostru spune într-un singur verset: „Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.” El nu a explicat nimic: a spus totul într-o singură propoziție, fără a așeza nimic. Și după aceea îl vedem pe Pavel cum așează aceste lucruri în 2 Tim. 4 – puteți citi cu toții. Acesta este locul din Scriptură care pentru mine are o semnificație deosebită în ceea ce privește slujba. Însă Pavel scrie aici și amintește dintr-o singură suflare două evenimente diferite. 2 Tim. 4:1: „Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa.” Arătarea sau revenirea Lui o așteptăm noi acum. Iar Împărăția va începe când EL coboară pe acest pământ împreună cu ai Lui, după ospățul de nuntă. Am putea citi multe versete despre aceasta, mai ales Apoc. 11:15. Însă vreau să spun că dintr-o suflare s-a vorbit despre arătarea... noi așteptăm revenirea, arătarea Domnului nostru. Iar după aceea Ioan scrie în prima lui epistolă, în cap. 3:1-3: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curăță, după cum El este curat.” Nu putem intra mai detaliat în partea de învățătură care privește temele acestea, dar trebuie să arătăm tuturor fraților din lumea întreagă, și întregului popor al lui Dumnezeu, că a trecut odată pentru totdeauna vremea răstălmăcirilor. Răstălmăcirile au provocat dezbinări. Răstălmăcirile au rupt în bucăți trupul Domnului. Și s-a întâmplat întotdeauna prin frați care s-au crezut mai binecuvântați. Dar după aceea au spus sau au gândit „Eu voi face... eu voi drege...” și acest lucru nu se potrivește deloc în Împărăția lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să mai dorim să facem ceva de la noi, ci să facem numai ceea ce dorește Dumnezeu: „Facă-se voia Ta, precum în ceruri, așa și pe pământ.” Cuvântul unește, nu răstălmăcirile.

Dacă ne uităm la Trupul Domnului din vremea noastră, și vedem că unii urmează pe cineva iar alții urmează pe altcineva, eu vă întreb: este aceasta Biserica lui Isus Hristos? Dacă pe acest pământ noi nu ne putem aduna să stăm împreună în aceeași clădire în prezența lui Dumnezeu, și când El ne pregătește aici masa prin sfântul Său Cuvânt descoperit, dacă noi nu putem să mâncăm aici la aceeași masă, cum vom putea să stăm în slavă la aceeași masă, și să sărbătorim ospățul nunții? Așa ceva este imposibil! Credeți voi că în ceruri pot să mai continue certurile? Și aici este problema: ceea ce nu s-a rezolvat în prealabil, nu se poate rezolva atunci! Așa cum pomul cade și rămâne la pământ, tot așa este și cu credincioșii. Iar dacă la revenirea lui Isus Hristos vom fi găsiți în starea aceasta, ce va fi atunci? Atunci se

împlinește: „Cinci din ele erau nehibzuite, și cinci înțelepte.” Și eu spun astăzi aici că fecioarele nehibzuite au căzut pradă fiecărei răstălmăciri nehibzuite și de fapt acestea au urmat niște oameni care le-au spus câte ceva despre mesajul timpului de sfârșit, dar care ei înșiși n-au primit deloc adevăratul mesaj al timpului de sfârșit, care cuprinde toate făgăduințele și tot Cuvântul lui Dumnezeu. De fapt ei îl ocolesc, poate trec chiar și cu mașina pe lângă acesta. Nu vreau să devin prea personal, însă s-ar putea ca la 250 de m de aici, în direcția nordului, este strada Kuntergat pe care trec multe mașini și oamenii care privesc spre locul acesta și judecă și vorbesc ce vor și totuși trec cu mașina mai departe și nu intră la noi. Eu vă întreb: am putut eu să trec pe lângă ceea ce făcut Dumnezeu prin slujba fratelui Branham în fața ochilor mei și a celorlalți evangheliști, evangheliști care au un câștig anume? Până și Vaticanul scrie că 500 de evangheliști s-au ridicat din slujba fratelui Branham. Atunci trebuie spus că toți cei 500 au trecut pe lângă ceea ce făgăduit și a făcut Dumnezeu, și încă mai face în timpul nostru. Atunci cui i-a folosit? Niciunui nu i-a folosit. Toți și-au zidit propriile împărății în Împărăția lui Dumnezeu, și și-au făcut propriii lor ucenici.

Frați și surori, să nu credeți că este vorba despre mine: vă rog să uitați unealta, uitați purtătorul de cuvânt. Este vorba despre voi, este vorba despre noi, este vorba de a fi sau a nu fi. Este vorba ca noi să credem adevărul care ne-a eliberat din toată eroarea, și noi să punem piciorul credinței pe fiecare făgăduință... Și fratele Branham a primit și el în 1933 o făgăduință: „Așa cum a fost trimis Ioan botezătorul ca să premergea prima venire a lui Hristos, tot astfel mesajul care-ți este dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos.” Putem noi să punem această întrebare tuturor fraților care se referă la proroc și la mesaj? Îi putem noi întreba „Este așa cum a spus Domnul prorocului Său?”? Apoi ar trebui să punem a doua întrebare: „De ce n-ați găsit voi har să vă smeriți sub mâna tare a lui Dumnezeu, să dați dreptate lui Dumnezeu și să primiți și să acceptați Cuvântul pentru acest timp?” Eu am dat odată un exemplu, când am răspuns cuiva: prorocii au adus Cuvântul într-o măsură mare (la grămadă), ca să zicem așa. Comparația ar fi cam așa: dacă mergi într-un supermarket, acolo este depozitată toată hrana de care are nevoie cineva. Însă hrana aceasta încă nu este o mâncare preparată pe masă în casa ta sau a mea - numai după pregătirea alimentelor ai pe masă o hrană preparată. Și de aceea este scris: „Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei.” Masa Domnului a fost pregătită din belșug. Noi n-am venit aici ca să vă turnăm lucrurile cu găleata. Noi am venit aici cu o însărcinare dumnezeiască, pentru a împărți drept Cuvântul adevărului, și să-l aducem pe masa Domnului astfel ca toți să poată mânca, să se sature și să se bucure de bunătățile casei Dumnezeului nostru.

Încă un gând: pe crucea Golgotei au fost biruite toate puterile dușmanului... Dar să ne întoarcem și la ce spuneam ieri seară. Țara care nu a fost ocupată, fâșia aceea a ajuns o cursă de-a lungul a mii de ani, până în vremea noastră. Dumnezeu a stabilit granițele, așa cum sunt ele deja scrise în cele cinci cărți ale lui Moise, și în Iosua, și așa rămân. Tot așa și nouă ni s-a dat o limită și noi nu putem și nu vom trece dincolo de Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar dacă trebuie să așteptăm mai mult, noi nu vom aduce foc străin pe altar! Însă un lucru ar trebui să ne atingă cu adevărat:

noi aproape că suntem forțați să ne rugăm și mai serios, rugându-L pe Dumnezeu să ne îmbrace cu putere de sus. Pentru că așa este scris, și așa trebuie să se întâmple, prin harul Lui. Fiți sinceri: la ce ne folosește dacă citim Mat. 25 și nu spunem „Dragi frați și surori, diferența constă în faptul că toate fecioarele au fost născute din nou, toate au trăit harul lui Dumnezeu, toate au ieșit în întâmpinarea Mirelui, toate au adormit, dar după aceea a urmat strigarea... iar această strigare a fost înțeleasă corect numai de cele care au fost gata atunci, și care au avut și vasele pline lor cu untdelemn.” Frați și surori, noi avem nevoie de un botez cu Duhul Sfânt și cu foc, o umplere cu Duhul Sfânt așa cum ne este descrisă și făgăduită în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este și făgăduința pe care Domnul nostru Însuși a numit-o „făgăduința Tatălui”: „Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui.” Toate celelalte sunt făgăduințe, însă umplerea cu Duhul Sfânt este făgăduința Tatălui; vom mai aminti această temă și în alte predici. Când a fost botezat Răscumpărătorul nostru, cerul s-a deschis și Duhul s-a coborât, Ungerea, umplerea. El era Templul, iar acum Templul a fost umplut. Și a început slujba Lui, ca Unsul, Trimisul – exact așa cum anunțase profeția biblică în multe locuri. Unul dintre aceste locuri este Isaia 42:1 „Iată Robul Meu, pe care-L sprijinesc, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata („dreptatea” – germ.)” Avem aici o descriere. O puteți citi și în Matei 12.

Apoi ne întoarcem la cei răscumparați. Așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost zămislit prin Duhul și a fost născut, apoi a fost botezat și umplut cu Duhul Sfânt, la fel este și cu noi. Noi auzim Cuvântul, îl primim, și apoi Duhul lui Dumnezeu vine peste noi. La fel și la nașterea din nou: fără Duhul Sfânt nu există naștere din nou. Fratele Branham a descris lucrurile în felul următor: este vorba despre același Duh Sfânt, în toate situațiile. De exemplu, dacă cineva găsește un vas murdar, mai întâi îl ridică, apoi îl spală în apă. Iar când este curat, după ce a fost spălat, este umplut cu aceeași apă. La fel este cu nașterea din nou prin Duhul și de la Duhul, și cu umplerea cu Duhul Sfânt, când devenim un templu vizibil al lui Dumnezeu – la fel cum Isus Hristos, ca Fiu al lui Dumnezeu a putut spune: „Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” Era un Templu, un loc de locuit, o casă în care a locuit Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este Duh. Iar acum Sfânta Scriptură spune: „voi sunteți Templul Dumnezeului celui viu, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi.” Deci ambele: nașterea prin Duhul, și umplerea cu Duhul. Și eu vă spun: în clipa când noi suntem conștienți că fără un botez biblic cu Duhul Sfânt, fără pecetluirea cu Duhul Sfânt după ce am auzit și am primit Cuvântul adevărului... fără aceasta nu putem avea parte de răpire! În clipa aceea vine peste noi disperarea lăuntrică, și nu vom avea odihnă până ce nu vom găsi odihna în Dumnezeu, prin umplerea cu Duhul Sfânt!

Frați și surori, eu am mai spus-o: vestirea din locul acesta și din lumea întreagă trebuie să aibă ca rezultat o Mireasă a Cuvântului pregătită, chemată afară, și care este în concordanță cu toată Scriptura, fără nici un amestec. Vremea amestecului a trecut! Acesta este timpul lui Dumnezeu când poporul Lui să nu mai asculte de nici un așa zis mesaj, ci fiți siguri că voi credeți așa cum zice Scriptura. Și voi știți foarte

bine că Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul Său prin har. Nu trebuie să ajustăm noi nimic. Totul este la locul potrivit, și noi avem respect și teamă de acest Cuvânt.

Mai gândiți-vă la două versete, Fil. 1 de la v. 6 și apoi Col. 2 de la v. 13. Am mai putea citi niște texte, dar timpul nostru s-a încheiat. În încheiere mai doresc să spun: la fel de sigur cum Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu a venit la noi devenind om, venind în trup omenesc de carne și de sânge, ispitit în toate lucrurile ca și noi – așa am citit în Evrei – și totuși fără păcat, ca să poată să ia toate păcatele noastre asupra Lui, și toată neascultarea noastră, ca să fie ascultător, ascultător până la moartea pe cruce. Și prin aceasta s-a împlinit că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu sine. Și în Hristos El a ieșit biruitor asupra tuturor puterilor Satanei, nimicind dușmănia și dăruindu-ne iertarea și împăcarea prin har. Dați-mi voie s-o spun clar: cine mai are în inimă dușmănie, acela încă n-a trăit personal împăcarea cu Dumnezeu. Cine nu poate să ierte, acela încă n-a trăit personal iertarea de la Dumnezeu. Noi putem să trăim și să exprimăm prin viața noastră numai ceea ce am trăit personal cu Dumnezeu, și aceste lucruri le și putem da mai departe, prin har. Eu am o mare nădejde și credință că... am vrut să vă citesc și Cuvântul din Filipeni 1:6: „Sunt încredințat că Acela care a început în noi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” Și noi putem spune lumii întregi: noi n-am urmat niște basme meșteșugit alcătuite, ci avem ca unitate de măsură Cuvântul prorociei. Și Cuvântul prorociei ne-a fost descoperit și strălucește ca o lumină într-un loc întunecos. Nu ne rămâne decât să-I mulțumim și să-L laudăm pe Domnul nostru. Și în legătură cu aceasta să ne și rugăm: „Doamne scump, împlinește-Ți făgăduința Tatălui cu toți fiii și cu toate fiicele.” Încă o dată o spun: de ce nu se numește „făgăduința Domnului”, sau „făgăduința lui Dumnezeu”; de ce se numește „făgăduința Tatălui”? Pentru că noi am fost înfiați; pentru că în Hristos noi am primit înfierea. Și toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu au dreptul la făgăduința Tatălui, să fie umpluți cu Duhul Sfânt! Atunci va veni o învioreare despre care lumea va afla. Așa cum am spus ieri seară: momentan, noi ca Biserică auzim ce se întâmplă pe pământ. Dar va sosi clipa când pe pământ se va auzi ce lucrează Dumnezeu în și prin Biserică! Puteți cu toții s-o credeți? Pentru că așa este scris: nu printr-un proroc, nu printr-un om al lui Dumnezeu, nu printr-un apostol, nu prin putere, nu prin tărie, ci prin Duhul Meu se va face, Zice Dumnezeul vostru! Și Duhul Lui lucrează în mijlocul nostru și ne călăuzește până când vom trăi și ultimele făgăduințe.

Domnul Dumnezeu să fie mult laudat și slăvit, acum și în veci! Fiți binecuvântați toți, până la marginile pământului, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului. Haideți să-I mulțumim mai întâi împreună, laudându-L. Și cu toții avem motive să-I mulțumim pentru ceea ce a făcut deja. Să-I mulțumim că ne-a condus până aici, că ne-a păzit. Să-I mulțumim că va fi cu noi până când vom trăi desăvârșirea, și când vom vedea ceea ce am crezut.

Frați și surori, scumpi prieteni, noi vedem împlinirea prorociilor biblice. Noi am auzit despre tsunami, despre toate dezastrele. Acum din nou, un cutremur, sau o furtună în China. Aceste lucruri se întâmplă pe tot pământul, după cum este scris.

Judecățile Lui lovesc întregul pământ. Și Domnul nostru o spune de repetate ori: „când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele și rugați-vă să primiți putere – să primiți putere de sus ca să scăpați de toate lucrurile ce vor veni peste fața pământului și să stați în picioare înaintea Fiului Omului.” Și după aceea este scris: „Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” Aici avem partea profetică – o ce minunat este Cuvântul Dumnezeului nostru. Ce minunat a descoperit El toate legăturile.

Fraților, voi care slujiți cu Cuvântul pretutindeni pe Glob, credeți că Dumnezeu este cu voi și cu noi toți, pentru că noi ne lăsăm aduși în rânduială conform Cuvântului Său. Și noi toți, în acest loc, în toată Europa, și în toată lumea, Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru că Și-a cercetat poporul; și El ne cheamă afară din toate popoarele, limbile și neamurile.

O întrebare: a ajuns mesajul timpului de sfârșit până la marginile pământului, în adevăr și în claritate? Amin! Amin! Aleluia. Dacă întotdeauna vine în urmă un alt semănător, noi nu avem ce face. Însă primul semănător seamănă Cuvântul lui Dumnezeu! Iar sămânța care răsare sunt copiii lui Dumnezeu, copiii Împărăției lui Dumnezeu. Semănătorul celălalt vine după aceea și are o sămânță proprie, sămânța discordiei, care produce ceartă și care dă naștere la dezbinări. Și de aceea frați și surori, se va vedea deosebirea între cei ce umblă pe căile lui Dumnezeu, care nu adaugă nimic la Cuvântul lui Dumnezeu, și care nu scot nimic din acesta, ca să fie prin har o Mireasă adevărată a Cuvântului. Și dacă aceasta este hotărârea voastră, și anume să fiți o Mireasă a Cuvântului, și să fiți o parte din aceasta, atunci spuneți Amin. Și dacă voi toți doriți să vă uniți în această rugăciune, ca Domnul Dumnezeu să-Și împlinească făgăduința în toți fiii și fiicele – făgăduința Tatălui – să ne umple pe toți cu Duhul Sfânt. Așa a fost și în Faptele Apostolilor. Așa a fost la început. Și noi am fost aduși înapoi la început. Și așa cum acolo s-a cutremurat locul – fiți atenți: în ziua Cincizecimii s-a deschis cerul, și cei 120 au fost umpluți cu Duhul Sfânt. Și apoi au fost adăugați mii, și în aceeași zi au crezut 3000 de inși, și au fost botezați. Iar făgăduința din v. 39 a fost valabilă și pentru ei: „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” Acesta este începutul, este momentul când a venit la existență Biserica. În Fapte 4 Biserica este deja adunată. În cap. 4, rugăciunea se urcă la Scaunul de domnie al lui Dumnezeu, și locul acela a fost cutremurat. Noi avem nevoie de totul: de Fapte 2, de Fapte 3, de Fapte 4, până la cap. 28 – avem nevoie de deplina reșezare a tuturor lucrurilor care au fost la început. Astăzi puneți-vă piciorul credinței pe aceste făgăduințe, „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”

Și acum dorim să-I mulțumim lui Dumnezeu că putem păși pe toate făgăduințele, și că Dumnezeu le va împlini. Pentru că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt Da și Amin. Și atunci Dușmanul va fi sub picioarele noastre și credința va fi biruința pe care ne-a dat-o Dumnezeu prin har.

Îl rog pe fratele Russ să vină acum ca să ne rugăm cu toții împreună. Însă azi ne vom ruga cu toții, azi vom mulțumi cu toții. Aleluia. Laudă Domnului Dumnezeu!

[Fr. Russ: Suntem mulțumitori Domnului pentru harul pe care ni l-a dăruit, că am putut veni să auzim Cuvântul Lui, adevărul care vine din Cuvântul Lui. Cu toții avem motiv să-I aducem toată lauda și închinarea. Haideți s-o facem împreună.

Tată ceresc, Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre pentru mesajul Tău puternic din acest sfârșit de săptămână. Tu ai vorbit ieri, ai vorbit azi. Tu nu ai încetat să vorbești poporului Tău. Tu vorbești poporului Tău în Vechiul Testament și în Noul Testament. Mulțumim pentru harul Tău pe care ni l-ai dat. Mulțumim pentru mântuire, pentru mesaj. Primește slava și lauda și cinstea din toate gurile și inimile noastre. Tu știi cine suntem noi. Suntem numai niște oameni uituci și slabi, dar Tu ne poți întări. Mă rog în Numele Tău minunat și slăvit. Slavă, cinste, laudă și închinare Ție, acum și în veci. Binecuvântează-Ți poporul, lasă ca Duhul Tău să vină peste noi toți așa cum s-a întâmplat în ziua Cincizecimii. Noi o cerem în Numele Tău minunat, al lui Isus. Aleluia. Aleluia. Aleluia.]

Dragi frați și surori, scumpi prieteni, mai sunt dorințe deosebite de rugăciune, pe care dorim să le aducem Domnului Dumnezeului nostru? Ridicați-vă mâinile, dacă mai sunt dorințe. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Ați fost întăriți în credință? Am primit noi prin credință faptul că Dumnezeu este răspunzător pentru toate făgăduințele, și El le va împlini în cei ce le cred? Așa cum a fost cu Maria: „Ferice de cea care a crezut.” „Facă-ți-se după cum ai crezut. Facă-ți-se după Cuvântul Domnului.” Și nouă ni se va face după Cuvântul Domnului dacă noi credem așa cum zice Scriptura. Dumnezeu nu spune vorbe goale. Legământul Lui cu noi rămâne valabil, făgăduințele lui sunt valabile până în veșnicie. Și pentru aceasta-I vom mai mulțumi o dată lui Dumnezeu.

Suntem bucuroși pentru toate răspunsurile la rugăciunile noastre. Noi văzut-o și pe sora noastră Freuoffer care a avut cu adevărat probleme: ea de-abia putea să meargă cocoșată – era fără speranță. Nu mai era nici o speranță de vindecare, și ieri, ea a stat dreaptă (în picioare) în birou. Dumnezeu este încă Același. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Haideți să credem, ca să vedem slava lui Dumnezeu. Astăzi, în acest loc se va descoperi că Domnul Dumnezeu este în mijlocul nostru. Haideți să cântăm „Aceasta este ziua făcută de Domnul”.

Ne rugăm acum pentru toți cei care și-au ridicat mâinile.

Mare Dumnezeu, noi privim la Tine, și sufletul nostru este liniștit. Și așa cum am auzit în Ps. 16, Tu ne ajuți, Tu ești înălțat la dreapta majestății și dreapta Ta are biruința în veci. Și biruința Ta este biruința noastră. Îți mulțumim pentru răscumpărarea prin sângele Mielului, mulțumim pentru Cuvântul adevărului, pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Îți mulțumim pentru Duhul adevărului, pentru Duhul Sfânt care ne conduce în tot adevărul.

Doamne iubit, de asemenea este scris ca noi să ajungem plini de toată plinătatea lui Dumnezeu. Noi nu dorim numai picături de binecuvântare, ci dorim ploaia târzie. Dorim ca Tu, o, Doamne, să zgudui cerul și pământul. Tu o faci acum

prin dezastre naturale ca să-i faci conștienți pe oameni. Și Te rugăm pentru toți cei afectați în toate țările, și ne rugăm ca Tu să-i chemi afară pe a Tăi, să le vorbești și să le arăți că acum se împlinește în toată Scriptura, în fața ochilor noștri.

Doamne scump, Tu, Dumnezeu Israelului, ne rugăm pentru poporul lui Israel. Și ne rugăm să vină clipa, și aceasta va veni, când mahrama va fi luată de pe inimile și de pe ochii lor, când Cuvântul scris va deveni Cuvântul descoperit, Cuvântul viu. Așa cum ai spus Tu prin Moise, și așa cum ai spus în Cartea Faptelor prin Ștefan, despre Moise care a primit cuvinte vii... Și noi am primit cuvinte vii. Cum este scris în Evrei 4, „Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva”... Tu ai venit în lumea aceasta ca să desparți; și de la început Tu ai despărțit lumina de întuneric. Doamne iubit, s-a făcut lumină în vremea noastră. Noi Îți mulțumim pentru asta. Și Tu ai trasat o linie clară de despărțire între lumină și întuneric, între Cuvânt și răstălmăcire. Și noi Îți mulțumim, că prin harul Tău noi putem să stăm pe partea corectă.

Doamne iubit, acum ne mai rugăm odată pentru cei ce au probleme, care și-au ridicat mâinile. Tu știi ce au nevoie, știi pentru ce se roagă ei. Dăruiește-le acum siguranța ca să creadă că au primit lucrurile pentru care s-au rugat. Și conform Marcu 11 de la v. 23, ei vor avea lucrul cerut. Așa ai făgăduit Tu, și noi Îți mulțumim pentru răspunsul Tău și pentru împlinirea Cuvântului Tău în frații și surorile noastre, și în noi toți.

Ție, Dumnezeu Atotputernic, să-Ți fie adusă lauda și cinstea și slava și închinarea în veci. În Numele Sfânt al lui Isus. Amin.